

RAJA

Tampereen ammattikorkeakoulu
Taiteen koulutusohjelman opinnäytetyö
suuntautumisvaihtoehto
Kevät 2006
Nenonen Sanna- Leena

OPINNÄYTETIIVISTELMÄ

Osasto Taide ja Viestintä	Erikoistumisala Kuvataide
Tekijä Sanna Nenonen	
Työn nimi Raja	
Lopputyön laji taideteke	
Työn valmistumisaika 4.5.2007	Sivumäärä 3
Tiivistelmä Tutkintotyöni on viiden minuutin pituinen lyhytelokuva nimeltä Raja. Videolla tyttö kokoaa suurta palapeliä	
Aineisto	
Asiasanat Lyhytelokuva, palapeli, raja	
Säilytyspaikka Tamk, Taide ja Viestintä	
Muita tietoja	

RAJA

5.05. – 24.05. 2007 TTVO

Ohjaus, käsikirjoitus: Sanna Nenonen

Kuvaus, valaisu: Anton Verho

Musiikki: Eino- Petteri Kirves

Näyttelijä: Liina Mäki- Patola

Videolla tyttö kokoaa suurta palapeliä. Aika kuluu eteenpäin, mutta tuntuu samalla laahavan paikallaan. Maisemakuvan kokoaminen tuntuu mahdottomalta, sillä paloja on tuhansia ja ne näyttävät kaikki hyvin samanlaisilta. Välillä päähenkilö tuskastuu ja kumooa koko palapelin lattialle. Seuraavana päivänä hän aloittaa jälleen alusta saamatta kokonaiskuvaa, unelmaansa, kuitenkaan koskaan valmiiksi.

Teos puhuukin vaiheessa olemisesta. Alun ja lopun välisestä tilasta, kun ei ole selvää mitä edessä tulee olemaan. Ihminen haluaa aina kokea täyden tiedon asioista jotta voisi puhua niistä. Meillä on tarve piirtää rajat asioiden ympärille. Tietämättömyys on kuitenkin osa todellisuutta. Teos käsittelee luopumista ja kiinni pitämistä, sitä kuinka on hyvä suhtautua rajoihin ja ääriviivoihin.

KUVATAITEEN KOULUTUSOHJELMAN

TUTKINTOTYÖNÄYTTELY

Toteutin tutkintotyönäyttelyyn lyhytelokuvan nimeltä **Raja**. Aiempaa kokemusta videon teosta minulla ei ollut, vaan taiteellinen työskentelyni oli tähän asti keskittynyt lähinnä maalaamiseen. Kyllästyttyäni siveltimeen ja siihen ettei minulla tuntunut olevan mitään sanottavaa maalauksen kautta, päätin kokeilla videota. Vaikka **Raja** on videoteoksena osa mediataiteen kenttää, sen juuret ovat maalaustaiteessa. Maalauksissa jo jonkin aikaa käsittelemäni vuorovaikutuksen teema jatkuu tässäkin työssä. Kauan mielessä pyörineen idean toteutus videona on oiva jatkumo aiemmalle työskentelylleni. Halusin videolle maalauksellista jälkeä, mutta toisaalta pelkistettyä, kolkkoa ja graafista ilmettä.

Alkuperäinen ideani oli videoinstallaatio. Siinä olisin videon lisäksi installoinut tilaan projisoinnin eteen tuolin ja pöydän jolla olisi ollut palapelinpaloja. Näin katsoja olisi konkreettisesti voinut kokeilla videon innoittamana palapelin kokoamisen vaikeutta. Tämän idean hylkäsin, koska lisukkeet eivät olleet perusteltuja. Video toimi itsessään niin hyvin, ettei se tarvinnut vierelleen muuta esineistöä.

Käsikirjoituksen teko oli aluksi hankalaa, mutta yhteisissä keskusteluissa kuvaajan kanssa, saimme pelkistettyä ilmettä. Työ onkin neljän tekijän summa.

Yhteistyö eikuitenkaan sujunut ongelmitta, mutta olen ylpeä lopputuloksesta, vaikkei lopullisesta versiosta tullutkaan aivan sellainen kuin olisin alunperin toivonut.

Jossain vaiheessa oli vain hyväksyttävä työn luonteen muuttuminen. Annoin aika vapaat kädet kuvaajalle, muusikolle ja näyttelijälle, ajatellen että on helpompi työskennellä kun ei ole määritelty liian tarkkoja rajoja. Rajat tuntuivat olevan välillä vähän liiankin lepsut, ja ensikertalaisena jouduin käymään läpi monia vastoinkäymisiä. Malli hoiti upeasti työt, näyttelijäsuoritus näytti luonnolliselta, ei näytellyltä.

Ripustus meni monessakin kohtaa pieleen. Seinät rakennettiin aivan vinoon, eikä kahden sermin välistä rakoa meinannut millään saada paklattua umpeen. Ei auttanut, projisointi on vinossa.

Dvd: lle polttaminen teki videoon häiriötä.

